

BROJALICE

PUŽ MUŽ

Puž muž kaži roge van
Da ti kuću ne prodam
Staroj babi za duhan
Ako nećeš kazati
Ja ću tebe smazati!

PADA KIŠA

Pada kiša na travicu,
Mrav se skrio pod gljivicu,
Poručuje kiši mrav,
Padaj, padaj svaki dan,
Kupio sam kišobran!

MRAVI

Idu, idu mravi
Po zelenoj travi.
Prvi idu đaci, đaci vesaljaci,
Drugi idu tate a mame ih prate
A na kraju reda ide stari deda...

Dvije male bubice
Zaspale u trave,
Nasred puta prometnog
Gdje prolaze mravi.

IDE BUBAMARA

Ide, ide bubamara,
Ne zna, ne zna, gdje bi stala,
Sletjela je na tvoj dlan:
„Hajde bubamaro van!“

BUBAMARA

Prošle noći bubamara,
Jako tužna bila,
Netko joj je sakrio,
Točkice sa krila,
Plakala je u samoći,
Na mirisnom cvijetu,
Nitko od nje nije bio,
Tužniji na svijetu...
U zoru je došlo sunce,
Presretna je bila,
Vratilo joj njene,
Točkice sa krila!

BUBAMARA

Jutros je došla

Sa ranom

Jutarnjom rosom.

Nježno i tiho

Se smjestila

Na latice ruže

Pod mojim prozorom.

Odmah sam ju uočila,

Malenu, sa crvenim krilima.

Srce mi je radosno

Kliktalo, treperilo,

Zveckalo,

Nad njenim

Crnim točkicama.

Taj jedan tren,

Titraj vremena,

Meni je bio dovoljan

Da čitav život u

Jednu sekundu stane.

Od tada uz bubamaru

Ovu malenu

Sretna provodim dane.

PUŽEVSKI RAZGOVOR

Na ulici
susjedi pužici
žalila se gospođa Puž.

GOSPOĐA PUŽ: Susjedo, draga,
imam problema.

SUSJEDA: Što li vas muči?

GOSPOĐA PUŽ: Brine me moj muž.
Ne miče se s praga,
stalno je u kući.

SUSJEDA: Ne brinite se, gospođo Puž!
To isto čini i moj muž.
Sasvim je normalno,
susjedo draga,
da naši muževi,
kao i svi puževi,
ne miču se s kućnog praga.

I krenu one
svaka svojoj kući
na leđima svoju kuću vukući.